

วรรณคดีเรื่องนี้ผู้แต่งได้แต่งเอาไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๐ ในสมัยรัชกาลที่ ๑

แต่พอมาถึงรัชกาลที่ ๕ ได้มีการตรวจชำระกันใหม่ โดยการหาต้นฉบับร่ายยาว

มหาเวสสันดรชาดกทั้งหมด สำหรับกัณฑ์มหาพนนั้น คณะกรรมการเห็นว่า

สำนวนของพระเทพโมลี ( กลิ่น ) ดีที่สุด จึงนำมาใช้ในการเทศน์

และถือว่ายอดเยี่ยมเชิงพรรณนาโวหาร

ผู้แต่ง                      พระเทพโมลี ( กลิ่น )

ความมุ่งหมาย            เพื่อใช้เทศน์

ลักษณะการแต่ง        แต่งเป็นร่ายยาว โดยมีคาถาบาลีแทรกปนอยู่

เนื้อหาสาระ

ชูชกหลอกลวงภรรยาชู้จู้ดให้บอกทางไปเขาวงกต พระภรรยาจึงบอกทางให้

และมีการรำพรรณนาถึงธรรมชาติระหว่างทางอย่างไพเราะเพราะพริ้ง

ที่มา วรรณกรรมกรุงรัตนโกสินทร์สมัยรัชกาลที่ ๑ ๒ ๓ .อุทัย ไชยานนท์